U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **P. N.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 10. 2018, č. j. OAM-242/ZA-ZA11-Z17-2018, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 28. 3. 2019, č. j. 63 Az 44/2018 – 44,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalovaný v záhlaví popsaným rozhodnutím zastavil podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, řízení o žalobcově žádosti o udělení mezinárodní ochrany z důvodu její nepřípustnosti [§ 10a odst. 1 písm. e) téhož zákona].

[2] Žalobce proti rozhodnutí žalovaného brojil žalobou u Krajského soudu v Ostravě, který ji zamítl. Uvedl, že se žalovaný v rozhodnutí zabýval otázkou, zda v zemi žalobcova původu nedošlo k takové zásadní změně, která by mohla založit opodstatněnost nové žádosti (odkázal při tom na s. 3 napadeného rozhodnutí). Aktuální situaci žalovaný porovnal se situací, která v zemi panovala v době podání první žádosti, v podrobnostech odkázal na spisový materiál k předcházejícímu správnímu řízení. Soud považoval odůvodnění rozhodnutí za dostatečné a přezkoumatelné. Okolnost, že v napadeném rozhodnutí podklady použité v předcházejícím řízení jednotlivě nespecifikoval, nelze považovat za nezákonnost.

[3] Žalobce (stěžovatel) brojí proti rozsudku krajského soudu kasační stížností, z důvodů, které podřazuje pod § 103 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s. ř. s.).

[4] Stěžovatel trvá na tom, že se žalovaný dostatečně nezabýval otázkou, zda v zemi původu nedošlo k podstatným změnám okolností vztahujících se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo 14a zákona o azylu. Úvaha o změně, nebo absenci změny musí vycházet ze srovnání současné a dřívější situace. Žalovaný se omezil na konstatování, že ke změnám nedošlo, které podpořil pouze aktuálními zprávami týkajícími se situace v Ázerbajdžánu, aniž by se vypořádal se situací v době řízení o první stěžovatelově žádosti. Stěžovatel požaduje zrušení napadeného rozsudku i rozhodnutí žalovaného a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

[5] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti odkázal na své rozhodnutí, správní spis a vyjádření k žalobě a navrhl, aby soud kasační stížnost pro nepřijatelnost odmítl, případně zamítl.

[6] Kasační stížnost je přípustná. Jednou z podmínek věcného přezkumu kasační stížnosti ve věcech mezinárodní ochrany je ovšem také její přijatelnost. Kasační stížnost je v souladu s § 104a s. ř. s. přijatelná, pokud svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Výkladem institutu přijatelnosti a výčtem jejích typických kritérií se soud zabýval např. v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 – 39, č. 933/2006 Sb. NSS, na jehož odůvodnění pro stručnost odkazuje.

[7] Podle stěžovatele je jeho kasační stížnost přijatelná, neboť krajský soud zcela nesprávně posoudil otázku, zda žalovaný dostatečně zhodnotil změnu situace v zemi původu.

[8] S ohledem na obsah spisu a z něj vyplývající skutková zjištění soud neshledal, že by kasační stížnost svým významem podstatně přesahovala vlastní zájmy stěžovatele. Stěžovatel v kasační stížnosti pouze opakuje žalobní argumentaci a ve zcela obecné rovině polemizuje se závěry krajského soudu a rozhodnutím žalovaného. K nezbytným náležitostem rozhodnutí o opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany se podrobně vyjádřil rozšířený senát v rozsudku ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011 – 96, č. 2642/2012 Sb. NSS (zejména body 18 a 19). Požadavkům zde vysloveným rozhodnutí žalovaného odpovídá. Osahuje zdůvodněné závěry o tom, že stěžovatel neuvedl žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany a že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti. Tyto závěry nachází oporu ve spisu. Správní orgán jeho součástí učinil jak podklady, ze kterých vycházel při posuzování nynější, tak předcházející žádosti o mezinárodní ochranu.

[9] Je tedy zřejmé, že ustálená a vnitřně jednotná judikatura poskytuje na stěžovatelovy námitky dostatečnou odpověď. Soud neshledal důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání, proto ji odmítl pro nepřijatelnost podle § 104a s. ř. s.

[10] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 17. července 2019

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu